

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců JUDr. Jakuba Camrdy a Mgr. Ondřeje Mrákoty v právní věci žalobce: **R. M.**, zastoupený JUDr. Alfrédem Šrámkem, advokátem se sídlem Českobratrská 1403/2, Ostrava, proti žalovanému: **Krajský úřad Zlínského kraje**, se sídlem tř. Tomáše Bati 21, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 29. 2. 2016, č. j. 22 A 16/2014 - 74,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se** odkladný účinek **ne** přiznává.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností ze dne 7. 4. 2016 se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozsudku Krajského soudu v Ostravě (dále jen „krajský soud“), kterým byla zamítnuta jeho žaloba, jíž se domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 11. 2013, č. j. KUZL-67688/2013; tímto bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Rožnov pod Radhoštěm ze dne 28. 3. 2013, č. j. MěÚ/OD/24789/188/2012-Pš, jímž byly zamítnuty námitky žalobce proti záznamu bodů v jeho evidenční kartě řidiče a provedený záznam bodů ke dni 11. 6. 2012 byl potvrzen.

Dne 26. 4. 2016 požádal stěžovatel o přiznání odkladného účinku. Uvádí, že pokud by mu odkladný účinek nebyl přiznán, pak zcela jistě dojde k jeho likvidaci, jakožto podnikatele, neboť jedním z jeho předmětů podnikání je silniční motorová doprava, tzn., že řidičské oprávnění je pro něj nezbytné. Uvedl, že sice za rok 2015 dosáhl rozdíl mezi příjmy a výdaji částku 137 787 Kč, avšak v případě nutnosti sjednat pracovní poměr s řidičem, s platem např. 15 000 Kč, bez zohlednění povinných zaměstnaneckých odvodů, by vyžádalo roční náklady nejméně 180 000 Kč; stěžovatel by se ocitl ve ztrátě, neboť by ze svých dosahovaných příjmů nebyl schopen řidiče financovat. Dále stěžovatel uvedl stav svých zásob (320 723 Kč), které jsou však nutné k provozování činnosti a nelze je pro financování mzdy řidiče použít; specifikoval své závazky (202 583 Kč) a pohledávky (103 693 Kč); v případě prodeje hmotného majetku by pozbyl prostředky k podnikání. Uvedl, že vyživuje spolu s manželkou jedno nezletilé dítě a dále vynakládá náklady na vedení společné domácnosti se svou manželkou a dalším dítětem. Stěžovatel tvrdí, že nepřiznáním odkladného účinku by došlo jak k jeho likvidaci, tak k nepřiměřenému zásahu do osobní majetkové sféry, a to v rozsahu ohrožení uspokojování životních potřeb jeho a osob na něm závislých. Následky by pro stěžovatele znamenaly

nepoměrně větší újmu, než jaká by přiznáním odkladného účinku vznikla třetím osobám; přiznání odkladného účinku dle stěžovatele nebude ani v rozporu s veřejným zájmem.

K návrhu stěžovatele se vyjádřil odmítavě žalovaný, který především poukázal na to, že předmětem sporu je formální náležitost pokutového bloku za přestupek stěžovatele ze dne 28. 11. 2008. Uvedený den se přestupek prokazatelně stal, bylo o něm rozhodnuto v blokovém řízení a tentýž den nabylo rozhodnutí právní moci. Záznam bodů řidiče byl proveden ještě před dnem 1. 8. 2011, kdy došlo k novele zákona o silničním provozu, která byla předmětem sporu, který řešil rozšířený senát Nejvyššího správního soudu; závěry usnesení ze dne 30. 9. 2015, č. j. 6 As 114/2014 - 55, na případ stěžovatele nedopadají. Odmítavé stanovisko k návrhu na přiznání odkladného účinku žalovaný dále odůvodnil tím, že stěžovatel se postupně v minulosti při své účasti v provozu na pozemních komunikacích jako řidič choval natolik neukázněně, že páchal přestupky proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích podléhající bodovému hodnocení, a byl za ně pravomocně postihován v blokovém řízení, a to až do okamžiku, kdy dosáhl 12 bodů; v důsledku toho pozbyl odbornou způsobilost k řízení motorového vozidla. Dle žalovaného nejsou splněny předpoklady stanovené v § 73 odst. 2 s. ř. s. Skutečnost, že stěžovatel potřebuje vozidlo k podnikání, nezakládá důvod k přiznání odkladného účinku; v současné době je silniční motorová doprava ve vysoce motorizované společnosti takovým fenoménem, že řidičský průkaz k běžnému životu potřebuje fakticky každý; stěžovatel rozhodně není jediným člověkem, který potřebuje jezdit automobilem ať již z pracovních či soukromých důvodů. Žalovaný se nedomnívá, že by zrovna podnikatelé v silniční dopravě a živitelé nezletilých dětí měli být nějakou privilegovanou skupinou, které by měl být přiznáván odkladný účinek. Pokud si je stěžovatel vědom toho, že řidičské oprávnění potřebuje k výkonu svého zaměstnání a k obživě rodiny, měl mít tuto skutečnost na paměti, chovat se ukázněně a zodpovědně a dodržovat pravidla silničního provozu a nepáchat přestupky. Stěžovatel nepřišel o své řidičské oprávnění v důsledku nějakého správního uvážení a rozhodování správního úřadu, ale pozbyl je ex lege v důsledku ignorování pravidel silničního provozu.

Nejvyšší správní soud vycházel při posouzení návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti z následujících skutečností, úvah a závěrů.

Podle § 107 odst. 1 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek. Soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; § 73 odst. 2 až 5 se užije přiměřeně. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 107 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

Při zkoumání splnění podmínek pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud neshledal relevantní důvody.

Stěžovatelem uvedené majetkové poměry neshledal soud ohrožujícími jeho majetkovou a osobní sféru. Nelze přehlédnout, že stěžovatel v důsledku dosažení 12 bodů pozbyl řidičské oprávnění již před více než 4 roky; měl tedy již dostatečně dlouhou dobu na to, aby své podnikání, které dosud provozuje, přizpůsobil situaci, která nastane. Údaje poskytnuté stěžovatelem z jeho daňového přiznání za rok 2015 nejsou proto relevantní pro závěr o jeho tíživé osobní situaci. Nejvyšší správní soud musí přisvědčit žalovanému v tom, že stěžovatel si měl být vědom, tím spíše jako profesionální řidič, svých povinností a dodržovat pravidla silničního provozu. Za zásadní potom Nejvyšší správní soud považuje nenaplnění druhé podmínky, tj. zda by přiznání odkladného účinku nebylo v rozporu s veřejným zájmem. V daném

pokračování

případě připadá v úvahu veřejný zájem na zajištění bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích, který je zajišťován mj. i tím, že jednotlivé přestupky proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích jsou ohodnoceny body, které se příslušnému řidiči sčítají až do dosažení počtu dvanácti bodů, což má za následek pozbytí řidičského oprávnění (srov. § 123a až 123c zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů) a možnosti jeho opětovného nabytí až po uplynutí jednoho roku. V daném případě přiznání odkladného účinku odsouvá účinky rozhodnutí žalovaného. Nejvyšší správní soud konstatuje, že hlavním účelem bodového systému je eliminovat z provozu na pozemních komunikacích ty řidiče, kteří ignorují pravidla silničního provozu, kteří opakovaně páchají přestupky nebo trestné činy v oblasti bezpečnosti a plynulosti silničního provozu a mohou tak představovat určité nebezpečí nejen sobě, ale i vůči jiným osobám. Přiznání odkladného účinku v tomto kontextu by bylo fakticky popřením účelu a smyslu bodového systému, jehož cílem je nejen represe, ale především má plnit funkci ochrany a prevence. Nelze přehlédnout, že stěžovatel, ačkoli pozbyl řidičské oprávnění v důsledku spáchaných přestupků již v roce 2012, dosud, vzhledem k přiznanému odkladnému účinku žalobě před krajským soudem, důsledky nepocítil. Nejen, že byla již dostatečně odsunuta represe, která by na stěžovatele, jak tvrdí, dopadala (nadto, jak již bylo uvedeno výše, měl dostatečně dlouhou dobu na to, aby své podnikání, které dosud provozuje, přizpůsobil situaci, která nastane), zcela potom je popřena i preventivní a ochranná funkce bodového systému.

Nejvyšší správní soud neshledal v posuzované věci naplnění relevantních podmínek pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 12. května 2016

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu